

בש"פ 570/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 570/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופט א' שטמר) בעמ"י
48485-01-15 מיום 23.1.2015

בשם המבקש: עו"ד יניב פרץ

החלטה

בקשת רשות לערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' שטמר) אשר דחה ערר על החלטת בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט א' ברגנר) שבגדרה נדחתה בקשת המבקש, העצור ב"מעצר ימים", לעיון חוזר בהחלטה לשחררו ממעצר בית מלא שבו הוא נתון.

1. בבקשה שלפניי נטען כי המבקש, מורה נהיגה לרכב דו גלגלי, נעצר ביום 14.1.2015 במסגרת חקירה שעניינה קבלת רישיונות נהיגה שלא כדין, וזאת בחשד שקיבל מתלמיד כספי שוחד והעבירם לבוחן נהיגה אשר נדרש לאפשר לו לעבור את מבחן הרישוי בהצלחה. בהחלטת בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט א' ברגנר) מאותו יום, ובהסכמת הצדדים, שוחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים נוספים וזאת עד ליום 28.1.2015. ביום

עמוד 1

18.1.2015 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו. על פי הנטען בבקשה לעיון חוזר, בחקירה מיום 15.1.2015 הוזם החשד בעניינו של המבקש, וזאת לאחר שהציג מסמכים שונים בעניין ומשנאמר לו כי גרסתו נתמכת על ידי התלמיד שנחקר אף הוא. משכך, נתבקש בית המשפט להורות על שחרור המבקש ממעצר בית; ולהותיר על כנם את התנאים הנוספים שנקבעו בהחלטת השחרור. כעולה מפרוטוקול הדיון, בא כוח המשיבה הציג לעיונו של בית המשפט בלבד "דו"ח סודי", אשר מבסס לטעמו את הטענה כי החקירה עדיין בעיצומה, תוך הבהרה שלפיה ייתכן שבסיום התקופה תתבקש הארכת מעצר הבית. ביום 22.1.2015 דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט ציין כי החקירה עודנה בעיצומה; כי הגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטת שחרור במסגרת "מעצר ימים" היא חריגה ובית המשפט ייעתר לה רק במקרים חריגים; וכי שחרורו של המבקש למעצר בית מלא נעשה בהסכמת הצדדים. נוכח כל אלה נדחתה כאמור הבקשה.

2. המבקש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. ביום 23.1.2015 דחה בית המשפט (כב' השופטת א' שטמר) את הערר. בית המשפט ציין כי "אכן, לכאורה, החשד היום ממוקד וענייני והתיעוד התומך בו מלמד לכאורה על רף נמוך יחסית", ועם זאת סבר כי "יש לתת תוקף ומשמעות להסכמת הצדדים מראש", וזאת לאחר שנקבע כי במשקל שיש לתת לזכותו של המבקש מחד גיסא ולצרכי החקירה מאידך גיסא אין כדי לשנות מהסכמת הצדדים. לפיכך הוחלט לדחות את הערר.

3. מכאן הבקשה שלפניי, שלגביה נטען כי היא מעוררת שאלה משפטיות החורגות מעניינם של הצדדים והיא אם הסכמות שגובשו במסגרת הליכי "מעצר ימים", ובפרט הסכמה לשחרור בתנאים מגבילים, חוסמת בפני חשוד את האפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר מכוח סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). לגופו של עניין נטען כי בעניינו של המבקש חלה התפתחות משמעותית בחקירה, באופן המצדיק עיון מחדש בהחלטה. על כן נטען כי שגה בית המשפט קמא שדחה את הערר ולא הסיר את תנאי מעצר הבית שבהם נתון המבקש אך בשל כך שזה שוחרר לכתחילה בהסכמה.

4. לאחר עיון בבקשה ובצרופותיה - על רקע פרוטוקול הדיון בבית משפט השלום והנמקתו - באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. על החלטה בבקשה לעיון חוזר מוקנית לעצור זכות ערר לפני בית משפט שלערעור; ועל החלטתו של בית משפט שלערעור ניתן להשיג בבקשה למתן רשות לערור לפני בית משפט זה (סעיפים 53(א) ו-53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי). כדי לזכות ברשות הערעור על המבקש להוכיח כי מתבקשת הכרעה בסוגיה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית נכבדה, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, בדומה למבחן שנקבע בבר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). לא מצאתי כי נסיבות מעין אלו מתקיימות ביחס לבקשה שלפניי, אשר עניינה בשאלה אם חל שינוי נסיבות אם לאו ביחס לחקירתו הקונקרטית של המבקש באופן שמצדיק את שינוי תנאי המעצר שנקבעו בעניינו. בהינתן שהמבקש נתון במעצר בית שעתיד להסתיים בימים הקרובים, אף לא ראיתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הענקת רשות ערר בהיעדר שאלה משפטיות עקרוניות (ראו והשוו בש"פ 7604/12 אברגל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.10.2012)). אבקש להדגיש כי להשקפתי הסכמה לעניין שחרור למעצר בית אינה חוסמת את האפשרות להגיש - במקרה מתאים - בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר בטענה של שינוי נסיבות. אלא שלא ראיתי ששאלת ההסכמה הראשונית לשחרור למעצר בית עמדה לבדה ביסוד ההחלטה לדחות את הבקשה. כאמור, וכפי שעולה מפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום, ניתנה הדעת לתמורות הנטענות שחלו בחקירת המבקש, ולא נמצא שדי בהן כדי לשנות מתנאי המעצר שעליהם הורה בית משפט השלום. החלטה זו היא יישומית באופיה, ואין היא מגלה עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ה (25.1.2015).

ש ו פ ט
